

மனந்திருந்திய மனிதனின் ருஜபம் THE PRAYER OF THE PENITENT

சங்கீதம் 51:1 - 13

தேவனே, சுத்த இருதயத்தை என்னிலே சிருஷ்டியும், நிலைவரமான ஆவியை என்
உள்ளத்திலே புதுப்பியும்.

இந்தப் பாடம் தீர்க்கத்தரிசியாகிய தாவீதின் சரித்திரத்தில் இடம்பெறும் இருண்ட கறையின்மீது நமது கவனத்தைக் கொண்டுவருகின்றது, அதாவது உரியாவைக்கொன்ற சம்பவமும், அவரது மனைவியைப் பறித்துக்கொண்ட சம்பவமுமாகும். சந்தேகவாதிகள் இந்த மாபெரும் இரட்டை பாவத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, இதைச் செய்தவர்தான் வேதாசமத்தின் மகா ஒழுக்க நெறிமுறையின்படி, தேவனுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்ற மனுஷன் என்று அழைக்கப்படுகின்றார் என்று ஏளனம் செய்கின்றனர். ஆனால் உண்மை என்னவெனில், தாவீது மேய்ப்பனாக இருந்த இளமைப்பருவத்திலிருந்து, புருஷனுக்குரிய பருவத்திற்கு வரும்போதுதான், தேவனுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்ற மனுஷனாகக் காணப்பட்டார். தாவீதின் மகா பாவம் தொடர்புடைய விஷயத்திலும் கூட, இவரிடத்தில் தேவனுக்கேற்ற இருதயத்திற்குரிய சிறந்த குணத்தை வெளிப்படுத்தும் ஏதோ சில விஷயங்களும் காணப்பட்டன; இதைக்குறித்து இந்தப் பாடம் நமக்கு முன்வைக்கின்றது. பாராட்டத்தகுந்த அம்சங்கள் பின்வருமாறு: (1) தன்னைச் சுற்றிலும் காணப்படும் இராஜாக்கள் அனைவரும் இப்படித்தான் செய்கின்றனர் என்றும், தன்னைவிட மோசமாகச் செய்கின்றனர் என்றும், இராஜா என்பவர் விரும்பியவற்றைச் செய்வதற்கு உரிமைப் பெற்றிருக்கின்றார் என ஜனங்களாலும் கூட ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது என்றும் கூறி, தான் செய்ததைத் தாவீது நியாயப்படுத்த முயற்சிக்கவில்லை; (2) இவர் தவறை மறுதலிக்காமல் இருந்தது மாத்திரமல்லாமல், தன்னைத் தற்காத்துக்கொள்ள என்ன (காரணங்கள்) சொல்லலாம் என்று பார்ப்பதற்கும் கூட முயற்சிக்கவில்லை; இராஜா என்கிற தன் அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு, இவர் தனக்கான சோதனை அசாதாரணமாக இருந்தது என்றோ, மற்றவர்களைவிட அதிகமாக இருந்தது என்றோ முறையிடவுமில்லை; மாறாக இவரது இருதயம் எப்படி இருந்திருக்கும் என்று இவரது தீய நடக்கை சுட்டிக்காட்டுவதைவிட, உண்மையில் இவரது இருதயம் சிறப்பாகவே இருக்கின்றது என்று அனைவரையும் நம்பவைக்கும் விதத்தில், இவர் முழுமையாகவும், இருதயப்பூர்வமாகவும் பாவத்தை அறிக்கையிட்டு ஒப்புக்கொண்டார். தாவீதின் குற்றங்களை ஆதரிப்பதற்கு நமக்கு உரிமையில்லை, [R1397 : page 124] எனினும் இவரது பெலவீனங்களை ஓரளவுக்கு ஈடுசெய்யும் விதத்தில், இவரிடத்தில் காணப்பட்ட மற்றப் பண்புகளைக் கவனிக்கும் சிலாக்கியம் நம்முடையதாக இருக்கின்றது.

வேதாசமம், அதன் மாபெரும் கதாபாத்திரங்களின் பாவங்களைப்பற்றின பதிவுகளையும், கூடவே அவர்களின் விசுவாசம் மற்றும் ஊழியம்குறித்த பதிவுகளையும் இப்படி உண்மையாய்ப் பாதுகாத்துப் பதிவிடுவதில், அதன் உண்மைத்தன்மைக்குச் சான்றுபகர்கின்றது. மதத்திற்கு அஸ்திபாரமாய் விளங்கும் வேறு எந்தப் புத்தகங்களும் இப்படியாகக் காணப்படுகிறதில்லை. மற்றப் புத்தகங்கள் நல்லவைகளை மாத்திரம் கூறிவிட்டு, தீய விஷயங்களைத் தெரிவிக்காமல் விட்டுவிடுகின்றது; ஆனால்

வேதாகமமோ, நமது கர்த்தர் இயேசுவைத் தவிர்த்து, அதன் அனைத்து மாபெரும் கதாபாத்திரங்களின் பெலவீனங்களைக் குறித்துத் தெரிவிக்கின்றது; பவுல் கொடுத்த துன்புறுத்தல்களையும், பேதுருவின் மறுதலிப்பையும், பேதுரு (இயேசுவை) தூஷித்ததையும், தாவீதின் பாவங்களையும், ஆபிரகாமின் தவறுகளையும், இன்னும் பலரின் காரியங்களையும் தெரிவிக்கின்றது.

இதைக் கடுமையான குறை என்று உலக ஞானம் கருதும்; இப்படி உலக ஞானத்தினால் கடுமையான குறை என்று கருதப்பட்ட இக்காரியத்தைத் தேவன் சரியான காரியம் என்று கண்டுகொண்டார்; மனித பெலவீனம் மற்றும் பாவம் பற்றிய இந்தப் பதிவுகளினால், தேவனுடைய ஜனங்களில் அநேகர் மிகவும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இப்பதிவுகள், அனைவரும் பாவம் செய்திருக்கின்றனர் என்றும், நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை என்றும் கூடுதலாய் உறுதிப்படுத்துகின்றது; இன்னுமாகக் கடந்த காலங்களின் காரியங்கள் மன்னிக்கப்படுவதற்கும், பாவம் மற்றும் அதன் பின்விளைவுகள் எனும் உளையான சேற்றிலிருந்து தூக்கிவிடப்படுவதற்கும், அனைவருக்கும் தேவனுடைய கிருபை தேவை என்றுமுள்ள தேவனுடைய சாட்சியங்களைக் கூடுதலாய் உறுதிப்படுத்துகின்றது. இப்படியாக மன்னிப்புப் பெற்றுக்கொள்ள தேவனிடத்தில் நம்பிக்கைக்கொள்வதற்கும், இன்னுமாகத் தம்முடைய கிருபையை தனக்கு அருளும் தேவன், தன்னைப்போல் வழிவிலகிச் சென்று, பின்னர் உண்மையாய் மனம்வருந்தி தேவனிடத்தில் திரும்பிவரும் மற்றவர்கள்மீதும் இரக்கங்கொண்டிருக்கின்றார் என்று உணர்ந்துகொள்வதற்கும், அநேக பாவிக்கள் கற்பிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

வசனங்கள் 1-3. "தேவனே, உமது கிருபையின்படி எனக்கு இரங்கும், உமது மிகுந்த இரக்கங்களின்படி என் மீறுதல்கள் நீங்க என்னைச் சுத்திகரியும். என் அக்கிரமம் நீங்க என்னை முற்றிலும் கழுவி, என் பாவமற என்னைச் சுத்திகரியும். என் மீறுதல்களை நான் அறிந்திருக்கிறேன்; என் பாவம் எப்பொழுதும் எனக்கு முன்பாக நிற்கிறது."

இவ்விதமாகத் தாவீது இரக்கத்திற்காக மன்றாடினார்; இறுதியில் தேவ தயவு தனக்கு மீண்டும் கிடைத்துவிட்டது என்று தாவீது உணர்ந்திருந்தபோதிலும், காரியத்தினுடைய உண்மையான கோட்பாடுகள் பற்றி எதுவும் அறியாதவராக இருந்தார் அதாவது தேவன் எப்படி நீதியுள்ளவராகவும், அதேசமயம் ஆக்கினைக்குரிய பாவங்களைச் செய்த பாவிக்களை நீதிமானாக்குகிறவராகவும் இருக்கின்றார் என்பது பற்றி எதுவும் அறியாதவராக இருந்தார். ஆ, ஆம்! இந்தச் சுவிசேஷ்யுகத்தின் போதுள்ள தேவனுடைய புத்திரர்களின் நிலை இன்னும் அதிகம் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நிலையாகக் காணப்படுகின்றது. பரலோகத்திலிருக்கிற நம்முடைய பிதா, நாம் மன்னிக்கப்பட்டுள்ளது குறித்தும், நாம் அவரது தயவிற்குள் மீண்டும் வந்துள்ளதைக்குறித்தும் நமக்குத் தெரிவித்துள்ளது மாத்திரமல்லாமல், இவைகளையெல்லாம் அவர் நம்முடைய பாவங்களுக்கு ஒப்புதல் அளிக்காமல் அல்லது அவைகளை நீக்கிப்போடாமல் எப்படிச் செய்திருக்கின்றார் என்றும், இது விஷயத்தில் தம்முடைய நீதி பிரமாணங்களை மீறாமல் எப்படிச் செய்திருக்கின்றார் என்றும் நாம் காணத்தக்கதாக, அவர் நமக்கு விவரங்களையும் கொடுக்கின்றார். நமது கர்த்தராம் கிறிஸ்து தேவாட்டுக்குட்டியாக இருக்கின்றார் என்றும், நமக்குப் பதிலாகவும், பாவநிவிர்த்தியாகவும் சம்பவித்த இவரது மரணம், உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கும் என்றும் தேவன் நமக்குக் காண்பிக்கின்றார்; கிறிஸ்து வாயிலாக அளிக்கப்பட்ட கிருபையினை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் எவருக்கும், அவரது தழும்புகளினால் மன்னிப்பும், குணமாகுதலும் அருளப்படும் என்று தேவன் நமக்குக் காண்பிக்கின்றார். உண்மைதான், தாவீதின் பாவங்கள் நீக்கப்படவுமில்லை, மன்னிக்கப்படவுமில்லை; ஏனெனில் கர்த்தர்

இவரை மீண்டுமாக திவ்விய தயவிற்குள்ளும், ஐக்கியத்திற்குள்ளும் கொண்டுவந்தாலும், தீர்க்கத்தரிசியாகிய நாத்தான் மூலம் முன்னுரைத்ததுபோலவே, இவரது பாவங்களுக்காக, இவரைக் கர்த்தர் கடுமையாய்த் தண்டித்தார் (2 சாமுயேல் 12:11-12); அப்சலோமின் கலகமானது, தண்டனை வழங்குவதற்குரிய வழியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

உண்மைதான், கொடுக்கப்பட்ட தண்டனை, பாவத்திற்கான முழுத்தண்டனையாகக் காணப்படவில்லை, ஏனெனில் அப்படித் தண்டனைக் கொடுக்கப்பட்டிருக்குமாயின், அது நித்திய மரணமாகக் காணப்பட்டிருந்திருக்கும். (நிழலான பலிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிறுவப்பட்ட நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின்கீழ்க் காணப்பட்ட யூதர்கள் அனைவருக்கும் செய்யப்பட்டதுபோன்று) தேவன் தாவீதிற்கு இரக்கம் காட்டினார்; இவரது விழுந்துபோன நிலைமைக்குச் சலுகைக்காட்டினார்; ஆகையால் இவரை நித்திய மரணத்தினால் தண்டிக்காமல், இவரது பாவத்திற்கு அப்சலோமின் கலகம் தொடர்புடைய சம்பவத்தின் உபத்திரவத்தினால் தண்டித்தார்.

நிழலான நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின் கீழ்த் தாவீதுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் சம்பவித்ததுபோலவே, கிறிஸ்துவுக்குள்ளான புது உடன்படிக்கையின் கீழுள்ள தேவ பிள்ளைகளுக்கும் சம்பவிக்கும். நம்முடைய மீட்கும்பொருள் விலைக்கிரயமெனச் சம்பவித்த கிறிஸ்துவின் மரணமானது, ஆதாமின் ஆதி பாவத்தினை இரத்து செய்கின்றது; இன்னுமாக நம்மையும் அறியாமல் மற்றும் நம்முடைய உண்மையான உணர்வுகளுக்கு மாறாக செய்யப்பட்ட நம்முடைய அந்தச் சில பாவங்களையும், குறைவுகளையும் கூட இரத்து செய்கின்றது. ஆனால் எந்தளவுக்கு ஒரு பாவம் துணிகரமானதாகவும், நம்மால் திட்டமிடப்பட்டதாகவும், நம்முடைய ஒப்புதலைப் பெற்றதாகவும் காணப்படுகின்றதோ, அதற்குத் தற்காலத்திலோ எதிர்காலத்திலோ தண்டனை காணப்படவே செய்யும். அபிஷேகிக்கப்பட்ட சரீரத்தின் அங்கத்தினர்களாய் இருப்பவர்கள் அனைவரின் விஷயத்திலும், அத்தகைய பாவங்களுக்குத் தற்காலத்திலேயே, தண்டனை வழங்கப்படும் என்று தேவன் தெரிவிக்கின்றார்; இதை அப்போஸ்தலன் வாயிலாகத் தெரிவிக்கின்றார்: "சிலருடைய பாவங்கள் வெளியரங்கமாயிருந்து, நியாயத்தீர்ப்புக்கு (தற்காலத்தில்) முந்திக்கொள்ளும், சிலருடைய பாவங்கள் (அடுத்த வாழ்க்கையில்) அவர்களைப் பின்தொடரும்" (1 தீமோத்தேயு 5:24); "அறியாதவனாயிருந்து, அடிகளுக்கு ஏதுவானவைகளைச் செய்தவனோ, சில அடிகள் அடிக்கப்படுவான். எவனிடத்தில் அதிகங்கொடுக்கப்படுகிறதோ அவனிடத்தில் அதிகங்கேட்கப்படும்; மனுஷர் எவனிடத்தில் அதிகமாய் ஒப்புவிக்கிறார்களோ அவனிடத்தில் அதிகமாய்க் கேட்பார்கள்;" மகிமையடையும் சபையாகுவதற்குப் பாத்திரமானவர்கள் அனைவருடைய விஷயத்தில், **[R1397 : page 125]** "நாம் நியாயந்தீர்க்கப்படும்போது உலகத்தோடே (பரீட்சையில்) அடுத்த யுகத்தில் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படாதபடிக்கு, கர்த்தராலே இப்பொழுது சிட்சிக்கப்படுகிறோம்" என்று சொல்லப்படுகின்றது. (லூக்கா 12:48; 1 கொரிந்தியர் 11:32)

வசனங்கள் 4 மற்றும் 5-இல், தாவீது (பாவத்தைத்) தேவனிடம் அறிக்கையிடுகின்றார் ஸி பாதிக்கப்பட்ட உரியா மரித்துப்போய்விட்டார். அந்த நாட்களில், தன் ஜனங்களுடைய சரீரங்களையும், ஜீவியங்களையும் தன் விருப்பப்படி பயன்படுத்துவது என்பது இராஜாவிடமிருந்த சிலாக்கியமாகப் பார்க்கப்பட்டது; சந்தேகத்திற்கிடமின்றி இப்படிச் செய்வதை மற்ற இராஜாக்கள் வழக்கமாய்க் கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் தாவீது புத்தியை அடைந்தார்; இவர் நன்கு காரியங்களைப் புரிந்துகொண்டார்; இவரது குற்றங்கள் மற்றவர்களால் பெரிதாகப் பார்க்கப்படாது என்றாலும், தேவன்

முன்னிலையிலுள்ள தனது குற்றத்தைக்குறித்துத் தாவீது உணர்ந்துகொண்டார் மற்றும் தேவனுடைய இரக்கத்தை நாடினார். கர்த்தருடைய சிட்சைகள் தன்மீது கடந்துவருகையில், "தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்புகளும், இராஜாவுக்கு வந்துள்ள பிரச்சனைகளும் நீதியான தண்டனைகளாக இருக்கின்றதே ஒழிய, இவை தேவன் பண்ணின வாக்குத்தத்தங்களைத் தேவன் மீறினதால் வந்த பிரச்சனைகள் அல்ல" என்று மற்றவர்கள் அறியும்படிக்கு, தாவீது தன் பாவங்களை ஒப்புக்கொண்டு அறிக்கைப்பண்ணினார்.

வசனங்கள் 5-12. தன் பாவத்தையும், விழுகையின் காரணமான தன்னுடைய சீர்கேட்டினையும் 5-ஆம் வசனத்தில் அறிக்கைப்பண்ணின பிற்பாடு, 6-ஆம் வசனத்தில் தெய்வீகத் திட்டத்தைப்பற்றின தனது தெளிவான புரிந்துகொள்ளுதலைத் தெரிவிக்கின்றார். மாம்சத்தில் விழுந்துபோயும், பெலவீனமாயும் இருக்கின்றபோதிலும், இதினிமித்தம் எதையும் பூரணமாய்ச் செய்ய முடியாது என்றபோதிலும், இருதயத்தில் சுத்தமாயிருக்கும்படி (நோக்கத்தில் அல்லது எண்ணத்தில் சுத்தமாயிருக்கும்படி) தேவன் எதிர்பார்க்கின்றார் மற்றும் கேட்கின்றார்; தான் இதைச் செய்யவில்லை என்று தாவீது உணர்ந்துகொண்டார். ஆகையாலே அடுத்த வசனங்களில், தாவீதின் ஜெபம், பாவத்தின் விஷயத்தில் கர்த்தர் தனக்குச் சலுகைக் காட்டும்படியாக ஜெபம்பண்ணாமல், மாறாக தன் இருதயம் சுத்திகரிக்கப்படும்படியாகவும், தேவனுடைய குணலட்சணம் மற்றும் திட்டத்திற்கு இசைவாக தன்னுடைய இருதயம் கொண்டுவரப்படும் படியாகவும் ஜெபம் ஏற்றெடுத்தார். அந்தோ பரிதாபம்! சுவீசேஷயுகத்தினுடைய இன்னும் தெளிவான வெளிச்சத்தின்கீழ் வாழ்பவர்களிலுள்ள சிலர், தாவீது மிகத் தெளிவாய் வெளிப்படுத்தும் காரியங்களைக் காணத் தவறுவது என்பது எத்துணை விநோதமாகக் காணப்படுகின்றது; சிலர் தேவனே சகல பாவம் மற்றும் குற்றம் மற்றும் பொல்லாப்பிற்குக் காரணர் என்றும், இவற்றைத் தூண்டுபவர் தேவனே என்றும் தேவன்மேல் குற்றஞ்சாட்டுகின்றனர். ஆனால் தாவீது சரியாகச் சொல்லியுள்ளார்; ஞானவான்கள்போன்று காண்பித்துக்கொள்ளும் இந்தச் சிலர், தங்களது வீணான (கற்பனைகளினாலே) சிந்தனைகளினாலே உணர்விழந்தும், இருளடைந்தும் காணப்படுகின்றனர்.

வசனம் - 13. இங்கு எத்தகையதொரு பிரம்மாண்டமான கொள்கை முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த யுகத்திலும் சரி அல்லது வரவிருக்கின்ற யுகத்திலும் சரி பாதகருக்கு உபதேசிக்க ஆசிரியர்களாக கர்த்தரால் பயன்படுத்தப்படுபவர்கள் - தேவனுக்கு முழுமையாய் அர்ப்பணம்பண்ணினவர்களாக இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்களாக - கழுவப்பட்டவர்களாகக் காணப்பட வேண்டும் என்பது மிகவும் சரியான காரியமேயாகும். மேலும் இந்நிலைக்கு வருவதற்குரிய ஒரே வழி - உலகத்தின் பாவங்களைச் சுமந்துதீர்க்கிற தேவாட்டுக்குட்டியின் புண்ணியங்களை விசுவாசித்து பற்றிக்கொள்வதன் மூலமும், அவரால் நம்முடைய பாவங்களை நீக்கப்பெறுவதன் மூலமும், ஆவியில் புதுப்பிக்கப்பட்டு, சத்தியத்தினால் பரிசுத்தமாக்கப்படுவதன் மூலமும் ஆகும்.

சங்கீதம் 51 (ISV)

(பத்சேபாளிடத்தில் தாவீது பாவத்திற்குட்பட்ட பின்பு, நாத்தான் தீர்க்கத்தரிசி அவனிடத்தில் வந்து, அவன் பாவத்தை உணர்த்தினபோது பாடப்பட்ட தாவீதின் சங்கீதம்)

தேவனே, உமது கிருபையின்படி எனக்கு இரங்கும்.

உமது மிகுந்த இரக்கங்களின்படி

என் மீறுதல்கள் நீங்க என்னைச் சுத்திகரியும்.

என் அக்கிரமம் நீங்க என்னை முற்றிலும் கழுவி,
என் பாவமற என்னைச் சுத்திகரியும்.

என் மீறுதல்களை நான் அறிந்திருக்கிறேன்;

என் பாவம் எப்பொழுதும் எனக்கு முன்பாக நிற்கிறது.

தேவரீர் ஒருவருக்கே விரோதமாக நான் பாவஞ்செய்து,

உமது கண்களுக்கு முன்பாகப் பொல்லாங்கானதை நடப்பித்தேன்;

நீர் பேசும்போது உம்முடைய நீதி விளங்கவும். நீர் நியாயந்தீர்க்கும்போது உம்முடைய பரிசுத்தம் விளங்கவும் இதை அறிக்கையிடுகிறேன்.

இதோ, நான் துர்க்குணத்தில் உருவானேன்; என் தாய் என்னைப் பாவத்தில் கர்ப்பந்தரித்தாள்.

இதோ, உள்ளத்தில் உண்மையிருக்க விரும்புகிறீர்; அந்தக்கரணத்தில் ஞானத்தை எனக்குத் தெரியப்படுத்துவீர்.

நீர் என்னை ஈசோப்பினால் சுத்திகரியும், அப்பொழுது நான் சுத்தமாவேன்; என்னைக் கழுவியருளும், அப்பொழுது நான் உறைந்த மழையிலும் வெண்மையாவேன்.

நான் சந்தோஷமும் மகிழ்ச்சியும் கேட்கும்படி செய்யும், அப்பொழுது நீர் நொறுக்கின எலும்புகள் களிகூரும்.

என் பாவங்களைப் பாராதபடிக்கு நீர் உமது முகத்தை மறைத்து, என் அக்கிரமங்களையெல்லாம் நீக்கியருளும்.

தேவனே, சுத்த இருதயத்தை என்னிலே சிருஷ்டியும், நிலைவரமான ஆவியை என் உள்ளத்திலே புதுப்பியும்.

உமது சமூகத்தை விட்டு என்னைத் தள்ளாமலும், உமது பரிசுத்த ஆவியை என்னிடத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளாமலும் இரும்.

உமது இரட்சணியத்தின் சந்தோஷத்தைத் திரும்பவும் எனக்குத் தந்து, உற்சாகமான ஆவி என்னைத் தாங்கும்படி செய்யும்.

அப்பொழுது பாதகருக்கு உமது வழிகளை உபதேசிப்பேன்; பாவிகள் உம்மிடத்தில் மனந்திரும்புவார்கள்.

தேவனே, என்னை இரட்சிக்கும் தேவனே. இரத்தப்பழிகளுக்கு என்னை நீங்கலாக்கிவிடும்; அப்பொழுது என் நாவு உம்முடைய நீதியைக் கெம்பீரமாய்ப்பாடும்.

ஆண்டவரே, என் உதடுகளைத் திறந்தருளும்; அப்பொழுது என் வாய் உம்முடைய புகழை அறிவிக்கும்.

பலியை நீர் விரும்புகிறதில்லை, விரும்பினால் செலுத்துவேன்; தகனபலியும் உமக்குப் பிரியமானதல்ல.

தேவனுக்கேற்கும் பலிகள் நொறுங்குண்ட ஆவிதான்; தேவனே, நொறுங்குண்டதும் நருங்குண்டதுமான இருதயத்தை நீர் புறக்கணியீர்.

சீயோனுக்கு உமது பிரியத்தின்படி நன்மைசெய்யும்; எருசலேமின் மதில்களைக் கட்டுவீராக.

அப்பொழுது தகனபலியும் சர்வாங்க தகனபலியுமாகிய நீதியின் பலிகளில் பிரியப்படுவீர்; அப்பொழுது உமது பீடத்தின்மேல் காளைகளைப் பலியிடுவார்கள்.
